ANUL XIII. No. 2161. 4 PAGINI 3 LEI Sâmbăta 5 Septembrie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.60, Redacția și provincia 3.26.69

DIN NOU GALLIENNE CAȘTIGATOR DE ETAPA

„Tricoul galben" a sosit primul la Cluj unde a întrecut comod la sprint pe jugoslavul Grgac; Tudose a venit departe, cu 10 minute întârziere și a precedat de o nimica pe colegul său de echipă, Nicolae Țapu

Kutsbach a pierdut eri 13 minute în clasamentul general; Gallienne și Grgac au împărțit premiile importante ale etapei; astăzi este zi de repaos la Cluj

CLUJ, 2 (Prin telefon dela trimișii noștri speciali). — Etapa de astăzi, mai scurtă decât aceea de eri și mai puțin fructuoasă în senzațional, a marcat însă o nouă și dureroasă retrogradare a culorilor românești. Tudose, asul nostru, a terminat etapa la o distanță de 10 minute de leaderii ei, Gallienne și Grgac, astfel că, în momentul de față, Tudose se găsește la o distanță apreciabilă de purtătorul tricoului galben.

Așa cum se prezintă lucrurile, realitatea e aceasta: Tudose nu mai poate câștiga Turul decât în cazul unor accidente ale înaintașilor Gallienne și Grgac. Numai prin perseverența și eforturile sale, românul nu mai poate face nimic. Il separă prea multe minute de Gallienne, minute greu de recuperat, mai cu seamă în fața unui alergător de clasa lui Gallienne...

Inainte de toate însă, Turul este un isvor inepuizabil de incidente și de accidente, astfel că jocul posibilităților rămâne în întregime deschis și Tudose poate profita de el tot așa cum au beneficiat Gallienne și Grgac de ghinionul care l-a însoțit pe Tudose în etapele de până acum ale circuitului.

Socoteli...

Odată făcută această paranteză, să ne înapoiem la etapa de astăzi, al cărei film îl așteptați să-l vizionați, desigur, cu multă nerăbdare.

In primul rând să vă împărtășesc câteva detalii gospodărești în legătură cu etapa și cu situația unora dintre concurenți.

Iată, de-o pildă, cazul lui Marius Tudor, care, deși a sosit la Vatra Dornei, cu câteva minute după închiderea controlului, i s'a acordat o dispensă și a fost recalcificat să reia cursa. Mai departe i s'a acordat lui Kutzbach o bonificație de 1 minut și 20 secunde, a cărei explicație o veți găsi imediat în rândurile care urmează.

După cum știți, Kutzbach suferise o penalizare de 1 minut în etapa Iași-Cernăuți, sub culpa de a-l fi jenat pe Tudose. Ulterior, pornindu-se o anchetă amănunțită și obiectivă, s'a ajuns la concluzia că Tudose nu fusese jenat de Kutzbach, ci de compatriotul său, Busse, astfel că pedeapsa trebuia ridicată. Ceeace s'a și făcut. Pe de altă parte, găsindu-se că la sosirea dela Vatra Dornei i se calculase germanului 20 secunde peste timpul real, i-au fost restituite secundele.

Aceiaș istorie cu secunde calculate în plus s'a întâmplat și cu Țapu și, bineînțeles că i s'a făcut și lui dreptate.

Plecare intârziată

Ca și la Cernăuți, plecarea s'a dat cu mare întârziere. Vinovăția nu aparține însă nimănui. Dat fiind că începea o etapă dificilă de munte, s'a procedat la revizuirea tuturor bicicletelor și la repararea lor. Mecanicii au lucrat toată noaptea la această operă gospodărească, însă n'au reușit să-i vie de rost până la ora fixată pentru darea plecării. S'a produs din cauza aceasta, o întârziere de o jumătate oră, împotriva căreia publicul nici nu s'a gândit să protesteze. Entuziast și cu desăvârșire cucerit de importanța și de peripețiile cursei, publicul bucovinean a venit în număr mare la darea plecării, după cum a fost prezent eri la sosirea concurenților și n''a avut nimic de zis împotriva întârzierii, isvorâte, de-altfel, după cum ați văzut, din motive de forță majoră.

Plecarea s'a dat la ora 9 fără cinci minute dimineața.

Câteva clipe înainte de lăsarea steagului, Tudose face o descoperire uluitoare: roata din față a bicicletei era crăpată. Un moment de neatenție și iată o nouă verigă la lanțul de ghinioane care l-a urmărit pe Tudose în fiecare etapă. Noroc însă că „pana" a fost semnalată la timp.

Imediat s'a procedat la schimbarea roții și Tudose s'a aliniat la start, alături de ceilalți concurenți.

Abandonul lui Ușer

Din cei 31 de alergători, calificați în urma etapei de eri, iau plecarea numai 30. Lipsește Ușer, băcăoanul. De data aceasta a abandonat deabinelea. Numai se găsește în Bacău, unde trebuie să se teamă de domnul primar că îl va asvârli afară din oraș, ca pe un fiu... netrebnic ce este.

După 30 minute dela startul caravanei, luăm și noi plecarea și trecem printr'un minunat buchet de sate, unul mai frumos ca altul și de o curățenie care impresionează și încântă privirile.

In curând drumul pe care îl parcurgem, după ce sare peste linia ferată se acuiează la mijloc între linia ferată și o apă tumultoasă, pe care nu mai stăm s'o identificăm.

Drumul nostru, la mijloc, ne oferă o priveliște reconfortantă și ne fură gândurile. Uităm că, înainte de toate, am plecat la drum pentru a urmări caravana.

Ne trezește din reverie, în dreptul kilometrului 24, întâlnirea cu individualul Dragomir. E lanterna roșie a plutonului.

Mai departe cu 100 metri îl găsim pe Dinu Ștefan, care ni se plânge că îl doare piciorul drept. Dealtfel se și vede: pedalează greoi.

Drum greu

După kilometrul 25, începem urcușul dealului «Măgura Calului» Greu la deal. In ciuda celor 20 cai putere ai mașinei, deabia ne urnim. In majoritatea timpului mergem cu viteza I-a și numai rareori putem să străbatem distanța cu plusul de grabă al vitezei a doua.

Urcăm mereu, dar nu dăm peste nici unul din alergători. Insfârșit, după un urcuș de mai bine de 600 metri, terminat apoi cu o vertiginoasă cursă la vale pe o distanță tot atât de lungă, îl ajungem pe locotenentul Cercel.

Ii răspundem la salut din fuga mașinii și ne continuăm cursa, după ceilalți concurenți. După mai puțin de 100 metri îl găsim pe Vasile Dinu, care ne impresionează prin ușurința cu care pedalează pe acest drum capricios de pante și de teribile urcușuri.

Coborâm din nou. Panta este extrem de abruptă și piciorul șofeurului e vigilent pe frână, pentru a evita orice supriză. Și, slavă Domnului, amenințarea e permanentă.

După alte câteva sute de metri, îl prindem pe Bartoș, care gonește și el cu o viteză de peste 40 kilometri pe oră, pe toboganul amețitor al văii.

Puțin mai departe, găsim pe Daniel și pe Radu Constantin, iar la alte câteva sute de metri îl descoperim pedalând de zor pe Marius Tudor, care dă impresia că și-a revenit. Noroc că nu amenință situația leaderilor, fiindcă alfel s'ar putea spune, după tipicul proverbului că, pe cine nu-l lași să moară, nu te lasă să trăești.

Seara, respectivul banchet

Marius n'are însă veleități prea bătăioase, astfel că indulgența pe care au manifestat-o comisarii federației Române de ciclism, recalificându-l, n'a prejudiciat interesele nimănuia.

Turul României... pe jos!

Drumul e foarte dificil. Intre perspectiva de a împinge mereu, sau de a merge pe jos, Tudor Marius se hotărește s'a adopteze pe a doua. E, vă rog să credeți, mai avantagioasă. Viteza e aproape aceiași și eforturile, în schimb, sunt infinit mai mici.

Iată-i, mai încolo, șe pe frații Chicomban. Merg împreună, ținându-și companie unul altuia. Lângă ei e și Feordeanu, iar la o mică distanță găsim un pluton de 4 alergători: Dobrin, Hrenciuc, Niculici și Negoescu.

Urmează un drum de mai bine de un kilometru, pe care îl străbatem fără a mai ajunge vre-un ciclist. Unde-or fi, fruntașii?

Pe Savanoff și pe Hapciuc îi prindem în momentul când se pregătesc să atace înălțimile unui nou deal.

— Cum merge Ghiță?

— Ar putea să meargă mai bine, ne răspunde Hapciuc.

— Nu te simți bine?

— Ba da. Am forțat însă prea mult în etapa de eri și acum sunt etrem de obosit.

Câtiva kilometri buni, ne continuăm drumul alături de Savanoff și de Hapciuc, încurajându-i. Polonezul Duda, care se află înaintea noastră este ajuns.

Drumul este, mai departe extrem de dificil. Numai cine știe ce însemnează urcușul unui deal, își poate da seama de eforturile și de voința pe care trebuie s'o utlizeze alergătorii pentru a înfrupta vicisitudinile naturii.

Duda merge anevoie. Și Savanof la fel. Singur Hapciuc rezistă și împinge mai departe, înfrângând metru cu metru îndărătnicia dealului.

La un moment dat însă, îl surprindem și pe Hapciuc în dificultate. Nu are încotro și coboară depe bicicletă, continuându-și drumul pe jos. E o foarte cuminte politică de economie a eforturilor.

Dacă drumul e... «dat dracului», în schimb pozițiile sunt de un pitoresc neîntrecut. Natura e toată o vrajă, o beție a înălțimilor, a frumosului și a măreției... Văi... Ape.. Dealuri... Munți... Ce amalgam superb de liniște, de tumult, de lumină și de culoare!...

Cei mai mulți dintre alergători urcă pe jos. La un moment dat, ne vedem obligați și noi să adoptăm politica aceasta și coborâm din mașină.

Când, puțin mai târziu, pornim din nou cu toată viteza mașinii, îl găsim pe polonezul Daniell, care pedalează destul de bine. In orice caz, nu mai face figura din Turul precedent.

E mai vesel, mai antrenat, mai simpatic decât l-am cunoscut acum un an, dar nu mai este atât de redutabil, în fox-trottul pedalelor...

— Bravo, Daniell...

— Bravo, bravo... Dar merge greu de tot...

In vârful dealului «Măgura Calului», o doamnă, probabil o poloneză, oferă flori lui Daniel și lui Duda și îi aprovizionează cu ciocolată. Inaintea lor, Galienne, Grgac și Tudose care au ajuns cei dintâi în vârful dealului, se avântă în iureșul coborîșului. Schimbând călcătura, Tudose e mai încet și pierde contactul cu ceilalți doi parteneri de drum și rivali de clasament. In cele din urmă însă, după o goană disperată îi ajunge.

In acelaș moment însă, — se putea altfel?, — românul sparge cauciucul și Galienne și Grgac profită de ocazie pentru a-și vedea de drum.

Oprindu-se să repare pana, Tudose este întrecut și de Kutzbach, dar peste puțin timp, Kutzbach sparge și el și este întrecut de Prosinek și de Țapu.

Goană nebunească

De-aci drumul coboară într'o superbă și amețitoare serpentină. Concurenții pedalează cu 60 kilometri pe oră, marcând kiometri cu o poftă revanșardă, după regimul de abstinență, căruia au trebuit să se supună în luptă cu înălțimile dealurilor...

Mai cu seamă Galienne și Grgac gonesc nebunește, fără a se gândi că o pietricică ieșită, de nu știi unde, poate provoca un accident îngrozitor.

La graniță...

La pasul Tihuța e granița dintre Transilvania și Bucovina. Urmează câteva sate frumoase, unde concurenții sunt primiți cu grandioase desfășurări de fast: muzică, flori cadouri, și, mai presus de toate, cu un interes pasionant și cu o dragoste care te captivă. La Prundul Burghiului, la Valea Burghiului și la Șesul Burghiului, sătenii își manifestă cu prisosință inima lor de vestită dărnicie românească și dragostea lor pentru alergătorii, plecați din Capitala Țării, pentru a înconjura, cu bicicleta, drumurile României...

Din pană în pană...

La un kilometru de Tihuța, ne întânim din nou cu Tudose care tocmai il prindea pe Kutzbach.

In trecere, îl întrebăm:

— Ce ți s'a mai întâmplat, de-ai întârziat?

— Incă o pană. A patruzecea, fir'ar a dracului...

Profitând de dialogul nostru cu Tudose, Kutzbach se apropie și ne face atenți că n'are rezerve de cauciuc.

O comună care nu'și merită numele

Ajungem în comuna Iad. Dece i-o fi zicând așa? Adică, dece să ne mirăm, când am văzut ce se poate numi... Târgul Frumos...

Țin să vă spun însă că această comună Iad, departe de a-și merita numele, e, mai degrabă, un colț de rai, reliefat și de primirea extrem de călduroasă și de luminoasă care se face alergătorilor.

Un drum... simpatic

La kilometrul 81 dăm peste Țapu și Prosinek, culegând mere din pomii care străjuesc șoseaua ca un cordon de soldați.

La Bistrița, unde ajungem puțin mai târziu, primirea care se face caravanei întrece toate pronosticurile. Intreaga garnizoană e prezentă pe șosea, forțele polițienești sunt și ele în păr, pentru a impune disciplina, iar concurenții sosesc sub un potop de flori și de aplauze.

Grgac câștigă 5000 lei

Aici are loc, de altfel, un important sprint, recompensat de ziarul «Capitala» cu cocheta sumă de 5000 lei, acordată primului alergător care depășește frontiera dintre Bucovina și Transilvania. Bistrița nu e chiar la frontieră, ci e situată la câțiva kilometri, dar sprintul a fost fixat aici.

Cele 5 hârtii de câte o mie au revenit jugoslavului Grgac, care l-a bătut cu o lungime pe francezul Galienne. Am avut însă impresia că francezul n'a insistat, după cum, tot urmărind cursa, am ajuns la convingerea că Galienne și Grgac fac cauză comună.

După 6 minute au sosit Prosinek și Țapu, iar mai târziu cu 4 minute și 25 secunde au trecut prin Bistrița Tudose și Kutzbach.

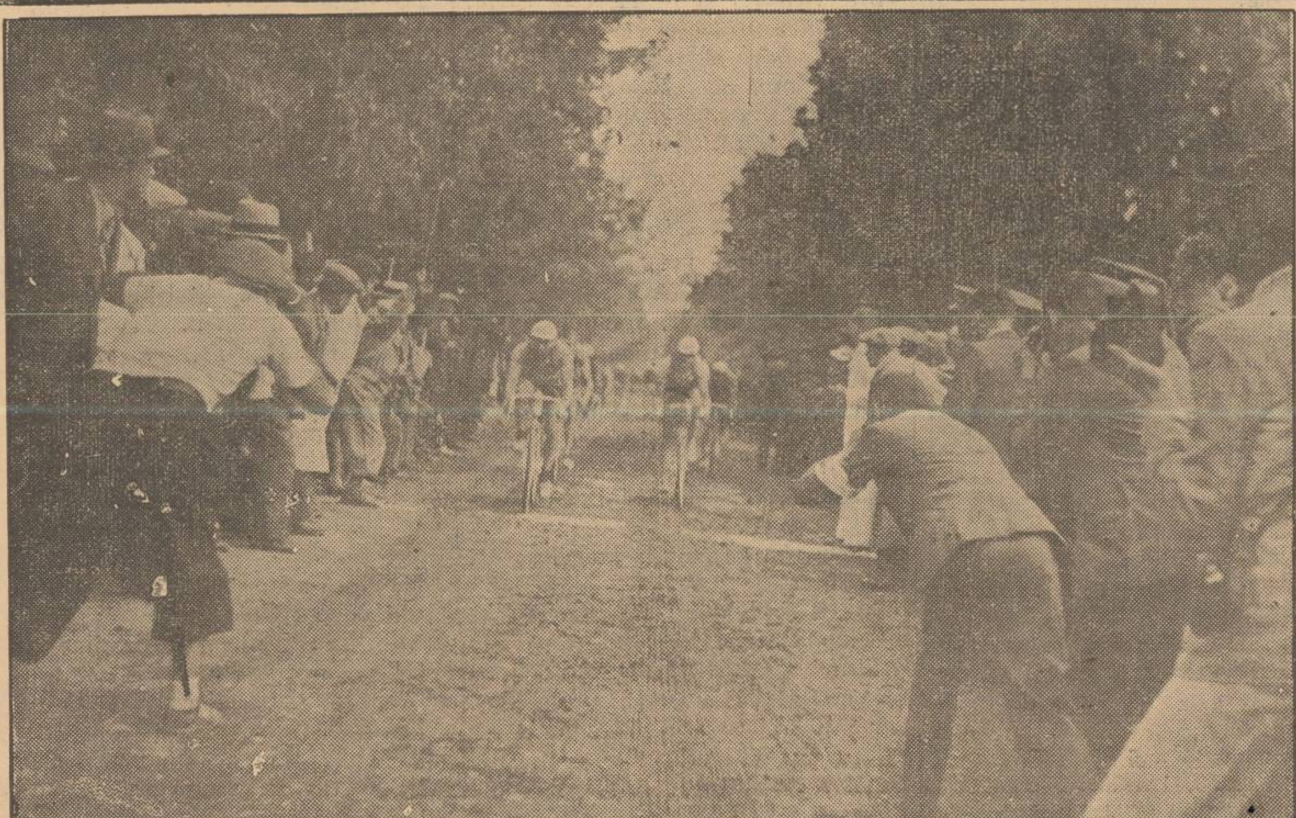
In afară de premiul cel mare de 1000 lei, sprintul dela Bistrița s'a mai soldat cu următoarele premii:

Un premiu de 1000 lei, pentru purtătorul tricoului galben, care a revenit lui Galienne.

Un premiu de 500 lei, pentru primul român.

Și, însfârșit, un alt premiu de 500

(Continuare în pag. 2-a)

O sosire impresionantă la o etapă intermediară din cursul etapei Cernăuți — Vatra Dornei

Țăranii din Munții Dornei așteptând la o răscruce de pe șosea trecerea caravanei